

prima instanță - (Judecătoria Bălți) V. Pădurari
instanța de apel - (Curtea de Apel Bălți) A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

Î N C H E I E R E

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Emilian Meșca în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Insula Paradisului”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Insula Paradisului” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Oberliht-Plast” cu privire la apărarea dreptului consumatorului, repararea prejudiciului material, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2017, prin care a fost respins apelul Societății cu Răspundere Limitată „Insula Paradisului” și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 16 iunie 2016,

c o n s t a t ă :

La 18 iunie 2014 SRL „Insula Paradisului” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Oberliht-Plast”. (vol. I, f.d. 3-5)

La 24 iunie 2015 SRL „Insula Paradisului” a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, solicitând obligarea SRL „Oberliht-Plast” de a remedia viciile prin achitarea sumei de 553 336 lei cu titlu de prejudiciu cauzat, încasarea dobânzii de întârziere în mărime de 117 163 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit contractului de antrepriză nr. 5 din 01 februarie 2011, încheiat între SRL „Insula Paradisului” în calitate de beneficiar și SRL „Oberliht-Plast” în calitate de antreprenor, ultima s-a obligat să producă și să monteze obiecte din PVC în sumă totală de 14 062 euro, pentru apartamentele complexului locativ din mun. Bălți, str. N. Iorga.

Menționează că după instalarea geamurilor PVC, la 30 martie 2011, a fost întocmit un act al lucrărilor îndeplinite, iar executorul/antreprenorul lucrărilor a garantat calitatea produsului fabricat timp de 5 ani (pct.2.1. din contract).

Ulterior, după montare, au apărut un șir de deficiențe, datorită cărora construcția în cauză a avut de suferit consecințe negative, care depreciază întreaga construcție și împiedică darea obiectului în exploatare.

Imediat ce s-au depistat defectele și viciile geamurilor, pentru a stabili faptul existenței viciilor și a determina cuantumul/valoarea prejudiciilor suportate, la 29 iunie

2013 a fost efectuată o expertiză, despre petrecerea căreia a fost informat și pârâtul, însă la care nu a participat.

Astfel, fiind efectuate cercetările blocurilor de ferestre, experții au ajuns la concluzia că:

- blocurile de ferestre instalate în apartamentele blocului locativ din mun. Bălți, str. N. Iorga, nu corespund cerințelor GOST 30674-99; GOST 23166-99; GOST 30971-2002; GOST 111-2001; GOST 30673-99; GOST 26602.4-99; GOST 26603.3-99; GOST 26602.2-99;

- pentru a înlătura neajunsurile blocurilor de ferestre este necesar instalarea unor blocuri de ferestre noi în conformitate cu actele normative corespunzătoare;

- costul lucrărilor de înlăturare a neajunsurilor respective în opt apartamente constituie 553 336 lei.

Afirmă că după petrecerea expertizei sus-menționate și stabilirea prejudiciului material cauzat, la 05 august 2013 a înaintat față de SRL „Oberliht-Plast” somația nr. 16, prin care a solicitat soluționarea litigiului pe cale amiabilă, în vederea recuperării de către ultimul a prejudiciului cauzat, însă pârâtul a ignorat-o, lăsând reclamația fără răspuns și nici acțiuni nu a întreprins.

Totodată, consideră că pârâtul este pus în întârziere și urmează să achite dobândă de întârziere în sumă de 117 163,00 lei, deoarece somația privind recuperarea prejudiciului cauzat a fost recepționată la 19 august 2013 însă nu a fost executată. (vol. I, f.d. 65-67)

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți din 16 iunie 2016 s-a respins acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Insula Paradisului” către SRL „Oberliht-Plast” cu privire la apărarea dreptului consumatorului, repararea prejudiciului material, încasarea dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 19 iulie 2016, SRL „Insula Paradisului” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2017 s-a respins apelul declarat de SRL „Insula Paradisului” și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 16 iunie 2016.

La 14 februarie 2017, Curtea de Apel Bălți a expediat participanților la proces copia deciziei integrale. (vol. I, f. d. 209)

La 31 martie 2017, prin intermediul oficiului poștal (vol. II, f.d. 14), avocatul Emilian Meșca a declarat recurs în interesele SRL „Insula Paradisului”, împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2017 și a hotărârii Judecătoriei Bălți din 16 iunie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

La 20 mai 2017 SRL „Oberliht-Plast” a depus referință pe marginea recursului declarat, în care a invocat caracterul neîntemeiat al acestuia și a solicitat considerarea lui ca fiind inadmisibil.

Examinând admisibilitatea recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Emilian Meșca în interesele SRL „Insula Paradisului” este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

Potrivit art. 430 Codul de procedură civilă, sânt în drept să declare recurs: a) părțile și alți participanți la proces; b) martorul, expertul, specialistul, interpretul și reprezentantul, cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată ce li se cuvine.

Conform art. 437 alin. (3) Codul de procedură civilă, în cazul când recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

Astfel, instanța de recurs reține că la materialele cauzei se regăsește mandatul avocațial seria MA nr. 0215484 din 23 august 2016 (vol. I, f.d. 150).

Tot, materialele pricinii denotă că recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 ianuarie 2017 a fost depus în interesele SRL „Insula Paradisului” de către avocatul Emilian Meșca și tot ultimul l-a semnat.

La caz, Colegiul constată că cererea de recurs a fost depusă și semnată de către avocatul Emilian Meșca fără a fi respectate dispozițiile conținute la art. 437 alin. (3) Codul de procedură civilă, care direct statuează că, în cazul când recursul este declarat prin reprezentant, la cererea de recurs se anexează și documentul, legalizat în modul stabilit, care atestă împuternicirile acestuia dacă în dosar lipsește o astfel de împuternicire.

Or, deși în recurs este indicat că acesta este depus de către avocatul Emilian Meșca în interesele SRL „Insula Paradisului”, mandatul, completat în modul stabilit de pct. 6 alin. (2) lit. a) al Hotărârii Guvernului nr. 158 din 28 februarie 2013, în vigoare din 05 martie 2013, cu privire la aprobarea formularului și modului de utilizare a mandatului avocatului și avocatului stagiar, care direct indică că pe verso formularul mandatului obligatoriu se înserează împuternicirile avocatului, nu a fost anexat.

În speță, sunt aplicabile și prevederile art. 81 Codul de procedură civilă, care expres indică că împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte persoane, de a ataca hotărârea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amâna sau eșalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul

hotărârii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului.

Se vor reține și prevederile art. 80 alin. (7) Codul de procedură civilă, în conformitate cu care, împuternicirile date avocatului sau avocatului stagiar se atestă printr-un mandat, eliberat de reprezentat și certificat de avocat.

De altfel, în mandatul pe numele lui Emilian Meșca lipsește indicarea împuternicirii acordate acestuia din numele SRL „Insula Paradisului”, de a ataca decizia instanței de apel cu recurs, or, acest drept trebuie menționat expres în mandatul eliberat, sub sancțiunea nulității.

Sub aspectul celor relatate, Colegiul reține că avocatul Emilian Meșca nu a prezentat împuternicirile sale în vederea declarării recursului împotriva deciziei instanței de apel din numele SRL „Insula Paradisului”, în conformitate cu art.75 Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 80 și 81 Codul de procedură civilă.

Astfel, având în vedere că recursul declarat în interesele SRL „Insula Pardisului” este înaintat de o persoană care nu este în drept să-l declare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 430, art. 433 lit. c) și art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de avocatul Emilian Meșca în interesele Societății cu Răspundere Limitată „Insula Paradisului”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari